

ИЗЪ НАУКАТА И ЖИВОТА

Потомството на скумрията. Една скумрия оставя въ първата година едно потомство отъ 2000 екземпляра, половината отъ които сж мъжки, половината женски. Но тъй като всѣка женска оставя годишно нови 2000 скумрии, то 1000 женски въ края на втората година ще иматъ потомство два милиона. Следъ третата година отъ дветѣ хиляди „деца“ на първата майка-скумрия ще се развѣдятъ 2 милиарда риби и т. н., докато най-после следъ 10 години числото на скумриитѣ ще нарастне на една цифра, означена съ две, следъ която се нареждатъ 30 нули. Въ такъвъ случай пространството, което ще заематъ тия риби, ще се равнява на нѣщо повече отъ повърхността на цѣлата земя.

Въ природата обаче има други сили, които сжщевременно се справятъ съ излишнитѣ зародиши на отдѣлнитѣ видове.

Кога сж пренесени картофитѣ въ Европа. Било е време когато картофи въ Европа не е имало. Кой ги е пренесълъ отъ Америка тукъ, точно не се знае. Споредъ едни, двамата англичани Томасъ Харно и Райлегъ сж внесли вървитѣ картофи отъ Перу въ Англия презъ 1586 година; споредъ други — картофитѣ били донесени въ Европа отъ двама испански калугери, и то много по-рано.

Въ Франция дълго време се опитвали да разпространятъ картофитѣ като храна за населението, но никой не искалъ да ги яде. По-късно, когато настанали нѣколко гладни години, картофитѣ по неволя станали необходима храна — за бедни и за богати; още по-късно картофътъ можелъ да се види въ всѣка гостилница.

Сега въ разни страни, особно въ севернитѣ, гдето картофитѣ сж главна храна, се готвятъ да отпразднуватъ юбилейни тържества по случай 450 години, откато картофитѣ сж внесени за първи пжтъ отъ Америка въ Европа.

Пжтуващи блата, езера, рѣки и планини. Съ това име наричатъ такива блата, езера, рѣки и планини, които, по една или друга причина, мѣнятъ първоначалното си мѣсто. Пжтуващи блата въ Ирландия и Шотландия не сж рѣдко явление.